

مقایسه همدلی و ابعاد آن در ازدواج های خویشاوندی و غیرخویشاوندی

مریم حسینی دستجردی^۱، حسین شیبانی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره تحصیلی، دانشگاه پیام نور واحد سمنان، سمنان، ایران

۲- استادیار گروه روان شناسی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

چکیده

هدف از این پژوهش مقایسه همدلی و ابعاد آن در ازدواج های خویشاوندی و غیرخویشاوندی بود که این تحقیق از نوع توصیفی-مقایسه‌ای می باشد. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه زوجین مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهر کرج در سال ۱۳۹۹ می باشند که نهایتاً تعداد نمونه این پژوهش ۵۰۱ زوج می باشند که از این تعداد ۲۴۴ زوج ازدواج فامیلی (خویشاوندی) و ۲۵۷ زوج دیگر ازدواج غیر فامیلی (غیر خویشاوندی) داشتند. ابزار تحقیق پرسش‌نامه همدلی تیزی و همکاران (۲۰۰۱) بود. جهت تحلیل داده ها از آزمون تی دو گروه مستقل استفاده شد. با توجه یافته ها بین میزان همدلی در ازدواج های خویشاوندی و غیرخویشاوندی تفاوت وجود دارد. که بر اساس نتایج میزان همدلی کلی در ازدواج غیر خویشاوندی بالاتر از ازدواج خویشاوندی بود و در سطح مولفه ها نیز در ازدواج های خویشاوندی اندوه شخصی بالاتر و در ازدواج های غیرخویشاوندی توانایی درک چیزهای بالاتری وجود دارد. بنابراین می توان نتیجه گرفت که ازدواج های خویشاوندی به همدلی بین زوجین ختم نمی شود و به همین منظور پیشگیری از این ازدواج های ضروری می باشد.

واژگان کلیدی: همدلی، ازدواج خویشاوندی، ازدواج غیر خویشاوندی.

مقدمه

همدلی^۱ نیز عنصری ضروری برای عملکردهای موفقیت آمیز، بین شخصی محسوب می شود و پاسخ عاطفی فرد به واکنش های عاطفی دیگران است. همدلی، توانایی مهمی است که فرد را با احساسات و افکار دیگران هماهنگ می کند، او را به دنیای اجتماعی پیوند می زند، کمک به دیگران را برای وی ترسیم می کند و از آسیب به دیگران جلوگیری می کند. همدلی نیروی برانگیزاننده رفتارهای اجتماعی است که انسجام گروهی را در پی دارد (آلبیرو و همکاران^۲، ۲۰۰۹). همدلی موضوع مهمی در فلسفه اخلاقی مدرن محسوب می شود و نقش آن در رشد اخلاقی و اجتماعی بی چون و چراس. تحقیقات راجرز در حوزه مشاوره و روان درمانی نشانگر اهمیت همدلی در ایجاد روابط بین شخصی است (کلت و همکاران) همدلی نقش اساسی در تعهدات بین شخصی و تعاملات اجتماعی، ایجاد دوستی و حفظ آن، افزایش سلامت، افزایش احتمال کمک، نوع دوستی، تنظیم رفتار اجتماعی، کیفیت روابط خانوادگی، انسجام خانوادگی و ضایت زناشویی و ... دارد (پرموزیک^۳، ۲۰۰۹). همدلی نقشی اساسی در تعهدات بین شخصی و تعاملات اجتماعی، کیفیت روابط خانوادگی ایجاد دوستی و حفظ آن افزایش سلامت، افزایش احتمال کمک، نوع دوستی، تنظیم رفتار اجتماعی، انسجام خانوادگی، حمایت والدینی و پاسخ گویی در روابط پیوندهای اجتماعی، رفتارهای اجتماعی و ایجاد و حفظ روابط بین شخصی دارد (فایندلی^۴، ۲۰۰۶). همدلی عنصری ضروری برای عملکردهای موفقیت آمیز بین شخصی محسوب می شود و پاسخ عاطفی فرد به واکنش های

^۱. empathy

^۲. Albiro

^۳. Premuzic

^۴. Findlay